Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.144/2020/9.

A Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2020. év szeptember hó 22. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t

A súlyos testi sértés bűntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 31.B.1369/2019/22. számú ítéletét megváltoztatja.

Az elsőfokú eljárásban felmerült és a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 54.515 (ötvennégyezer-ötszáztizenöt) forint.

A vádlott lakcíme helyesen: -, míg személyi igazolványának száma: -

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a vádlottat - a 2020. év június hó 5. napján kihirdetett 31.B.1369/2019/22. számú ítéletével a Btk. 164. § (1) bekezdés (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés bűntette miatt 10 hónap szabadságvesztés büntetésre ítélte. A kiszabott szabadságvesztés büntetést végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát - végrehajtásának elrendelése esetén - börtönben határozta meg. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész - a jogorvoslati nyilatkozatára fenntartott három munkanapon belül - elsődlegesen a tényállás megalapozatlansága folytán az ítélet hatályon kívül helyezése, másodlagosan a büntetés súlyosítása végett a vádlott terhére jelentett be fellebbezést, míg a vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.420/2020/5. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést módosítva, kizárólag a kiszabott büntetés súlyosítása végett tartotta fenn.
Az ügyészség álláspontja szerint a törvényszék feltétlen hatályú eljárási szabálysértést nem vétett. Az elsőfokú ügyészi fellebbezés helytállóan utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a törvényi feltételek hiányában fogadta el a vádlotti beismerést, figyelemmel arra, hogy a vádlott az előkészítő ülésen nem a vád tárgyává tett cselekményt ismerte el. A vádlott azt nyilatkozta, hogy „az 1-es számú tanút megütöttem, de teljes fekete köd volt előttem, állítólag a feleségem beugrott közénk…Arra emlékszem, hogy amikor a feleségem beugrott közénk, akkor megütöttem, egyszer eltaláltam őt…Nem tudom, hogy a lábam melyik részével találtam el a feleségem, a rúgást az 1-es számú tanúnak céloztam." Az előkészítő ülésen tett vádlotti vallomás lényege szerint tehát a bántalmazás célpontja az 1-es számú tanú volt, de a rúgással a feleségét találta el. A három borda törését ugyanakkor egyértelműen a vádlott általi rúgás okozta. A vádlott beismerő vallomása ebből

következően az ún. elvétés esetére áll fenn, vagyis a felesége tekintetében gondatlanságból elkövetett súlyos testi sértés vétségében ismerte el a saját bűnösségét.
Ezzel a Fővárosi Törvényszék a Be. 609. §-a (2) bekezdésének e) pontja szerinti relatív eljárási szabálysértést követte el. A fenntartott ügyészi fellebbezés a kiszabott büntetés mértéke ellen irányult, ezért a felülbírálat terjedelme a Be. 590. §-ának (3) bekezdés szerinti. A Be. 590. §-a (5) bekezdésének a) pontja alapján pedig ebben az esetben a Be. 609. §-ának (1) bekezdésében írt relatív hatályú eljárási szabálysértések nem vizsgálhatóak. Az elsőfokú ítéletnek a Be. 609. §-a (2) bekezdés e) pontja szerinti - a bűnösséget beismerő nyilatkozatnak a törvényi feltételek hiányában történő elfogadása miatti - hatályon kívül helyezése csak akkor lehetséges, ha a fellebbezést ezt sérelmezve jelentik be, jelen esetben ugyanakkor nem erre hivatkozva jelentették be a jogorvoslatot.
Mivel a Fővárosi Törvényszék az előkészítő ülésen a vádlott beismerő nyilatkozatát elfogadta, ezért a Be. 606. §-ának (3) bekezdése alapján a fellebbezéssel támadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, a váddal egyező tényállásra, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezései a másodfokú eljárásban csak akkor változtathatóak meg, ha a terhelt felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének van helye. Ilyen, a vádlott felmentésére, avagy az eljárás megszüntetésére okot adó körülmény azonban nem állapítható meg.
A bíróság a büntetéskiszabási körülményeket részben tévesen vette számba. A súlyosító körülményeket indokolt kiegészíteni a cselekmény kirívóan durva jellegével, illetve azzal, hogy a testi sértéses cselekmények 2018. évben az ország területéhez képest a fővárosban igen elszaporodtak (Belügyminisztérium, Bűnügyi Statisztikai Rendszer).
Enyhítő körülményként vette figyelembe a bíróság a terhelt bűnösségre is kiterjedő, feltáró jellegű beismerő vallomását, ami a kifejtettek szerint nem helytálló, mivel nem a vádirati tényállásban írt cselekményben ismerte el a bűnösségét. A bíróság enyhítő körülményként vette figyelembe azt is, hogy a vádlott három gyermek eltartásához járul hozzá. Az 56. BK vélemény szerint valóban enyhítő körülmény, ha az elkövetőnek tartásra, illetve nevelésre szoruló hozzátartozói vannak, ez azonban nem vehető figyelembe annak javára, aki gondoskodási kötelességét nem teljesíti. A bíróság ehhez képest a vádlott személyi körülményei körében azt rögzítette, hogy három kiskorú gyermekét gyámhatósági elhelyezés következtében az anyai nagyszülő neveli, arra nézve viszont tényt nem állapított meg, hogy a vádlott a kiskorú gyerekek tartásához hozzájárulna. A vádlott az előkészítő ülésen is csak arról nyilatkozott, hogy a kapcsolatot tartja a hivatalosan az anyai nagymamánál elhelyezett gyerekeivel, de arra nézve a nyilatkozata nem tartalmaz adatot, hogy őket anyagilag támogatja-e. Erre figyelemmel ezt az enyhítő körülmények köréből ugyancsak mellőzni kell.

Az ítélet utolsó oldalának 5. bekezdésében nyilvánvaló elírás „az enyhítő körülmények nagyobb számára, ezen belül a vádlott büntetett előéletére" való utalás, hiszen valójában a vádlott még nem volt büntetve.

A fentiek szerint módosításra szoruló büntetéskiszabási körülmények folytán nem tartotta indokoltnak a büntetés középmértékétől való jelentős eltérés. Erre figyelemmel a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és a felfüggesztés próbaideje tartamának a felemelését tartotta indokoltnak.

A járulékos rendelkezésekkel kapcsolatban észrevételezte, hogy a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés pontosítandó, úgyszintén a Fővárosi Törvényszék tévesen határozta meg az eljárás során felmerült bűnügyi költség összegét is.
Észrevételezte továbbá, hogy a vádlott személyi adatai közül az ítéletben rögzített érvényes lakcíme hiányos, az helyesen a város. Az ügydöntő határozat rendelkező részének a Be. 561. §-a (1) bekezdésének b) pontja és a Be. 184. §-a (2) bekezdésének e) pontja alapján tartalmaznia kell a

vádlott személyazonosító okmányának számát, ez jelen esetben hiányzik az ítéletből, az iratok szerint a vádlott személyi igazolványának száma: - .

Mindezek alapján a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítélőtábla a Be. 598 § (2) bekezdése alapján megtartandó tanácsülésen Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyosítsa. Egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítélőtábla a Be. 598. § (2) és (4) bekezdése alapján tanácsülést tartott az ügyben, figyelemmel arra, hogy a vádlott és védője, illetve az ügyész az arról szóló értesítés kézhezvételét követően - határidőben - nem kérte nyilvános ülés tartását.

A bejelentetett ügyészi fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítélőtábla a Be. 583. § (3) bekezdés) a) pontja alapján az ügyészi fellebbezés irányára figyelemmel az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (3) alapján kizárólag a kiszabott büntetésre vonatkozó részében bírálta felül.

Az érdemi felülbírálatnak nem volt akadálya, az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat nagyobb részt megtartotta, az ítélőtábla a Be. 607. § (1) bekezdés szerinti megszüntetést, illetve a Be. 608. § (1) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezést megalapozó okot nem észlelt. Teljes körűen egyetértett az ítélőtábla az ügyészi átiratban kifejtetekkel, az elsőfokú bíróság a törvényi feltételek hiányában fogadta el a vádlott beismerő nyilatkozatát, a vádlott az előkészítő ülésen nem a vád tárgyává tett cselekményt ismerte el. Ezzel a törvényszék a Be. 609. § (2) bekezdés e) pontja szerinti relatív eljárási szabálysértést követett el.

Azonban a módosított ügyészi fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés mértékét sérelmezte, így a felülbírálat terjedelmét a Be.590.§ (3) bekezdése határozza meg. Ennek értelmében a Be.590.§ (5) bekezdés a) pontja alapján a Be.609.§ (1) bekezdésben írt relatív hatályú eljárási szabálysértés nem vizsgálható.

Az ítélőtábla az iratanyagból megállapította, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen alkalmazta a Be. 562. § (2) bekezdését az ítéletének indokolása során. Az ügydöntő határozat indokolása a vádra történő utalást, vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított adatokat, a tényállást, annak minősítését és a büntetéskiszabási körülményeket hiánytalanul tartalmazza.

A kizárólag a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezésre figyelemmel a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése és az 591. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján korlátozott, így az ítélőtábla nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, jelen határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság nagyobb részt hiánytalanul és a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlott javára és terhére szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, azt az ítélőtábla annyiban egészíti ki, hogy a vádlott életkora okán büntetlen előélete nyomatékos enyhítő

körülmény. Az enyhítő körülmények köréből mellőzte a 3 kk. gyermek eltartásáról való gondoskodást, mert ennek nincs ténybeli alapja.

Az ügyészi indítvány helyesen utalt a bűnösség elismerésére is kiterjedő beismerő, feltáró vallomás hiányára, így ezt is mellőzte az ítélőtábla az enyhítő körülmények köréből.

További súlyosító körülményként értékelendő a családon belüli erőszakkal kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottsága.

Az ügyészi fellebbezésben hivatkozottakkal szemben az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, a kiegészített bűnösségi körülményekre figyelemmel az ítélőtábla is egyetért az ügyészséggel abban, hogy a büntetés tartama inkább enyhe, azonban nem eltúlzottan enyhe, így a Be.606.§ (4) bekezdése alapján annak jelentős mértékű súlyosítása nem indokolt. Így a büntetlen előéletű vádlottal szemben megfelelő tartamú a kiszabott szabadságvesztés büntetés továbbá az ítélőtábla egyetértett a kiszabott szabadságvesztés felfüggesztése körében adott elsőbírói indokokkal is.

Az elsőfokú ítélet 4. oldalának 6. bekezdésében nyilvánvaló leírási hiba szerepel a vádlott büntetlen előéletű és a mondat nyelvtani értelemből is ez következik.

A szabadságvesztés börtön fokozata, a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezés törvényes, és az ügyészi indítványban foglaltakkal szemben a törvény szövegével egyezően tartalmazza azt, hogy a vádlott a szabadságvesztés utólagos végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. (Btk.38.§ (2) bekezdés a) pont) Az elsőfokú bíróság azt is helyesen rögzítette ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak.

Az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségének megállapításával összefüggésben felmerült bűnügyi költség viseléséről is törvényesen rendelkezett, azonban a bűnügyi költség összegét helytelenül állapította meg, e körben az ügyészség helyesen jelölte meg, hogy a bűnügyi költség összege pontosításra szorul, így az ítélőtábla a bűnügyi költség összegét helyesbítette.

Az ítélőtábla helyesbítette a vádlott lakcímét is és feltüntette személyazonosító okmánya számát a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontja alapján.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése alapján megtartott tanácsülésen a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2020. év szeptember hó 22. napján

Dr. Rédei Géza s.k.	**. Vincze Piroska s.k.**	**Dr. Patassy Bence s.k.**
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.1369/2019/22. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.144/2020/9. számú végzésével 2020. év szeptember hó 22. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2020. év szeptember hó 22. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő